

hvor de Begivenheder fandt Sted, der gav Anledning til Sagen.

Af det, der er oplyst i Forhørene, kan jeg anføre følgende: Den paagældende Marinesoldat var blevet anklaget for Uorden i forskellige Henseender med den Proviant, som han som Kok bestyrede. Oprindelig klagede to af hans Kammerater fra Mandskabets Side over saadan Uorden. Det gav Anledning til forskellige Undersøgelser, og i eet Tilfælde blev der ikendt ham en arbitrær Straf paa 14 Dages Skibsarrest af Hensyn til noget Fedt, som han formentlig havde anvendt paa anden Maade, end han som Kok mentes berettiget til. I dette Tilfælde skete der tillige det, at Premierløjtnanten som Chef overfor Mandskabet erklærede, at medens en tidligere Sag ikke havde ført til Vidnesbyrd, der var fældende for vedkommende, forelaa der nu Bevis for, at han var en Tyveknægt. Efter denne Sag fulgte en anden, hvor Kokken var anklaget for at have fordelt Provianten urigtigt. Eet Tilfælde var navnlig traadt i Forgrunden, i hvilket han havde fordelt nogle Portioner Mad saaledes, at han selv og en Oppasser efter det foreliggende fik en betydelig større Del deraf end de andre, der skulde have Del i Maden. Dette og mange andre Ting i Forening gav Anledning til en ny Straf, ligeledes arbitrært idømt, paa 3 Ugers Skibsarrest, hvilket vil sige, at den paagældende i 3 Uger berøvedes Landlov.

Det er nu utvivlsomt, at Premierløjtnanten, hvis han ansaa disse Sager for Tyverisager, hvilket fremgaar af hans Udtalelser overfor Mandskabet og formentlig ogsaa maa have ligget til Grund for Udmaalingen af Straffen, var uberettiget til at afgøre dem arbitrært; i saa Fald skulde Sagerne afgøres af en Krigsret. Og forudsat, at han valgte den Vej at bedømme dem som Skibsuorden, som han var berettiget til paa egen Haand at afgøre, var det selvfølgelig aldeles utilbørligt overfor Mandskabet at hævde, at der forelaa Bevis for, at den paagældende var en Tyveknægt. Paa disse to Punkter er der efter Ministeriets Skøn afgørende Fejl i Premierløjtnantens Opfattelse og Optræden, og derfor er han blevet sat under Tiltale for urigtig Anvendelse af sin Straffemyndighed og for ærefornærmende, uberettiget Omtale af en undergiven. Det fremgaar tillige af det foreliggende, at Marineingeniør Richter ved sin Omtale af vedkommende Kok overfor Premierløjtnanten har givet Anledning til dennes Opfattelse, og

der vil derfor være Grund til ad krigsretlig Vej at faa undersøgt, paa hvilken Maade dette har været Tilfældet, og faa afgjort, om der findes Grundlag for at dømme ham for ubeføjede Sigtelser mod en underordnet.

Dette er de væsentlige Punkter i denne Sag. Den anden Sag, der har været og er til Behandling, gælder et Selmord paa Middelgrundsfortet ved en Afdeling, som Reserveløjtnant Henriksen har staaet i Spidsen for. Forhørene i denne Sag er sluttede Søndag. Et Par Dage i Forvejen havde jeg modtaget et Brev fra den afdødes Moder, hvori hun anmodede om, at dette Brev maatte blive tilstillet de Myndigheder, som beskæftiger sig med Sagen, og at hun siden maatte faa Oplysninger om Sagens Behandling. Brevet er tilstillet Myndighederne, og hun vil selvfølgelig faa Oplysning om alt, hvad der maatte forekomme i Sagen. Forhørene er kommet mig i Hænde nu i Formiddag. De er af omfattende Karakter, og jeg skal derfor ikke inklade mig paa at bedømme de enkelte Punkter. Jeg kan dog sige, at Sagens almindelige Karakter er ganske klar. Der er fra Reserveløjtnantens Side begaaet en Række betydelige Overgreb overfor Mandskabet, saa at et Sagsanlæg mod ham er baade berettiget og nødvendigt. Paa den Rekrutskole paa Middelgrundsfortet, som ledes af Løjtnant i Reserven Henriksen, har Løjtnanten anvendt Disciplinarmidler paa en Maade, der er ganske utilladelig og ganske i Strid med de fastsatte Bestemmelser. Det er utvivlsomt, at han har gjort sig skyldig i Myndighedsmisbrug og grov Overtrædelse af Bestemmelserne i Kundgørelse for Hæren B 33/1910 angaaende Anvendelse af Disciplinarmidler. Løjtnanten har ikke alene personlig gjort sig skyldig heri, men han har i hvert Fald indirekte opfordret sine undergivne Sergenter m. fl. til at gøre det samme og fundet sig i, at de gjorde det. Der er anvendt Løbeture af forskellig Udstrækning og med forskellige Tillæg, f. Eks. med Gevær i Hvil, med Karduskogger — vejer med Eksercerladning $8\frac{1}{2}$ kg. En Løbetur 5 Gange Fortet rundt er 4000 m. Endvidere „Armbøjninger“ med Kroppen langs Jorden og Fødderne i en Bøjle, i et Antal af 20, 30, 40, 50, alt paa Grund af Uopmærksomhed eller paa Grund af begaaede Fejl under Kanon- og Geværeksercits. Der har paa Grund af Mangler ved Pudningen, undertiden rene Bagateller, f. Eks. at en Geværknep ikke har været pudset, været anvendt hurtige Omklædninger, Formering